

Full diocesà

15 d'agost del 2021

15 d'agost:
Assumpció de
Maria en cos i
ànima al cel

«L'Assumpció» de Viladomat,
Seu de Manresa

«La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions»

Assumpció de Maria

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenic, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra. El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc. Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa.» (11,19a.12,1.3-6a.10ab)

Salm responsorial

Teniu la reina a la dreta,
vestida amb brocats d'or.
(44)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. Perquè l'Escriptura diu que tot ho ha posat sota els seus peus. (15,20-27a)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se'n anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà. Entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el

nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.» Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.» Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva. (1,39-56)

«La meva ànima
magnifica el Senyor, el
meu esperit celebra Déu
que em salva, perquè ha
mirat la petitesa de la
seva serventa. Des d'ara
totes les generacions em
diran benaurada, perquè
el Totpoderós obra en mi
meravelles»

El Magníficat

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Maria, la mare de Jesús, correspon a la salutació de la seva cosina Elisabet amb un himne de lloança i d'agraïment, el Magníficat.

Amb belles, profundes i senzilles paraules canta la grandesa de Déu —des del sentiment de petitesa d'ella—, la seva tendresa i misericòrdia, la seva exaltació dels humils i dels pobres.

Aquesta sublim epifania poètica és un reflex de l'ànima de la Mare de Déu, una ànima exultant, feliç, lluminosa. Els primers versets fan referència a experiències viscudes per ella, mentre que els altres narren gestes divines.

El cardenal Carlo M. Martini veia en l'al·lusió a la santedat del nom («el seu nom és sant») el poder de l'acció de Déu en Maria i l'acció de Déu en favor de la humanitat.

La noia de Natzalet, plena de gràcia, s'esplaia a cor què vols celebrant Déu, benigne i entranyable, que fa meravelles dins cada persona que creu, estima i espera.

Generació rere generació li diran benaurada, o sigui feliç, de bon auguri.

Aquest magnífic cant a la vida, compost amb textos de l'Antic Testament, és una proclamació de la bondat de Déu envers el seu poble.

Sancta Maria, ora pro nobis!

La imatge

L'Assumpció de la Verge Maria s'inscriu en les obres assenyalades de Déu en la Noia de Natzalet; arreu l'obra de Déu és contemplada com a Misteri, sense paraules per a ser descrita.

Del trànsit al final de la vida de Maria no en sabem res; però la comunitat cristiana al llarg dels segles, també en la nostra cultura, ha entès la Dormició, que esdevingué declaració dogmàtica en 1950.

L'Assumpció de Maria (1516). Ticià

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

16 dilluns

—Sant Roc de Montpeller
Jt 2,11-19/Salm 105/Mt 19,16-22

17 dimarts

—Sant Jacint de Polònia
—Sant Isaac, patriarca
Jt 6,11-24a/Salm 84/Mt 19,23-30

18 dimecres

—Santa Helena, emperadriu
Jt 9,6-15/Salm 20/Mt 20,1-16

19 dijous

—Sant Magí, eremita mr.
—Santa Sara
—Sant Joan Eudes, prev.
Jt 11,29-39a/Salm 39/Mt 22,1-14

20 divendres

—Sant Bernat de Claravall, abat cistercenc i dr.
Rt 1,1-2a.3-6.14b-16.22/Salm 145/Mt 22,34-40

21 dissabte

—Sant Pius X, papa
Rt 2,1-3.8-11;4,13-17/Salm 127/Mt 23,1-12

22 diumenge XXI de durant l'any/ Cicle B

—La Mare de Déu Reina
Js 24,1-2a.15-17.18b/Salm 33/Ef 5,21-32/Jo 6,60-69

Maria camina amb nosaltres

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Església, mentre recorre els camins de la història, sap que Maria, assumpta en cos i ànima al cel, l'acompanya. La presència de la Mare de Déu enmig del poble cristià és una constant ininterrompuda al llarg dels segles: des de la pregària al cenacle, tot esperant la promesa del Pare, l'Esperit Sant, i fins aquest moment en què, fa pocs mesos, el sant pare Francesc ens demanava d'afegir a les lletanies lauretanes tres invocacions marianes: *Mater misericordiae*, *Mater spei*, *Solatum migrantium*. En aquest temps en què hi ha molts motius d'incertesa i de desconcert —com en tants altres moments de la història— som convidats a posar la nostra mirada en Maria, que ens va al davant com a signe certíssim d'esperança i com a portadora de consol per als qui la invoquem filialment.

Pius XII, proclamà el dogma de l'assumpció al cap de pocs anys després de l'horror de la guerra

Sempre és bo de recordar que el moment en què l'Església, per boca del papa Pius XII, proclamava el dogma de l'assumpció de Maria en cos i ànima al cel, era al cap de pocs anys després de l'horror de la Segona Guerra Mundial. La dignitat humana havia estat negada d'una manera tal que, en la consciència de molts, solament era possible el nihilisme. En aquella hora l'Església convidava tots els cristians i tots els homes de bona voluntat a posar la mirada en una dona de la nostra naturalesa, de la nostra mateixa raça humana, a la qual el pecat, la mort, el buit, el sense-sentit, no han pogut negar la sublimitat de ser estimada de Déu i salvada pel seu Fill Jesucrist. Ja poden ser fortes les tempestes, les contrarietats que amenacin la societat i, enmig d'ella, els cristians, que sempre experimentarem com la providència de Déu ens acompanya, i, com a signe d'aquesta, la presència de Maria amb nosaltres.

Hi ha llocs de presència intensa de Maria enmig del poble cristià. Entre nosaltres tenim llocs marians de referència clara, des de Montserrat a tants i tants santuaris i ermites marians, així com els titulars de les parròquies i, àdhuc, els noms de les poblacions. Però no puc deixar de fer esment del santuari de Lurdes de França, perquè, amb molt de dolor, han estat dues les edicions del pelegrinatge diocesà amb malalts, organitzat per la Fraternitat de la Mare de Déu de Lurdes a aquest lloc marià tan estimat, que no s'ha pogut realitzar, a causa de la pandèmia del Covid-19. Tots aquests llocs són expressió de la maternitat de Maria a favor nostre. Ella, assumpta al cel, camina amb nosaltres. I nosaltres, ens deixem acompanyar per ella?

